

Je ziet daar de nietigheid van de mens

Bioloog Ko de Korte, gespecialiseerd in zeevogels, overwinterde in 1968 en 1969 op Edgeøya. De Zeeuw woont tegenwoordig in Kolham en komt voor Oceanwilde Expeditions, dat ook deze expeditie faciliteert, nog regelmatig in het poolgebied.

„Tien dagen is weinig. Zelfs die dertien maanden toen vond ik al te kort. Ik heb er enorm van genoten, die maagdelijke omgeving, de ongerepte natuur. Je had elke dag de tijd om eindeloos te lopen. Voor mij was het vooral bezinning, ik ben veel alleen geweest. De pool is voor elk mens verschillend. Net als muziek hè. Wat voor de een goed is, doet de ander kwaad. Je ziet daar de nietigheid van de mens.

Deze expeditie gaat over de invloed van die mens. Die zie je overal. Niet altijd direct, maar het is er wel. Het vuil, het afval, het drijfhout dat meekomt met de golfstroom. Maar ik maak me helemaal geen zorgen over veranderingen door opwarming. Ik ben voor verandering, dat is een boeiend avontuur. Als er nooit klimaatverandering had plaatsgevonden, waren wij er ook niet geweest. Dat er überhaupt poolgebieden op aarde zijn is nog maar heel kort zo. Alles is tijdelijk. De aarde ook. Het universum.

Ik zie op Spitsbergen juist hele positieve ontwikkelingen. Er zijn veel meer ijsberen dan toen. Mede door onze onderzoeksresultaten is de jacht op ijsberen gestopt. Er zijn ook veel meer walvissen, ganzen, walrussen. Het was toen heel uitzonderlijk als je een walrus zag. Het is mooi om terug te gaan. Ik hoop op

Ko de Korte.

deze expeditie vooral weer onderzoek te kunnen doen naar ivoormeeuw-kolonies op Spitsbergen. Die heb ik toen geïnventariseerd, dat wil ik nu weer doen.

Edgeøya heeft een landschap van tafelbergen. Vanaf de kust loopt het omhoog en dan heb je plateaus. Daartussenin zijn grote dalen met een rijke vegetatie. Daar lopen de rendieren. De ijsberen daar zijn magere landberen. Ze lagen op een rotspartij te wachten om een zeehond te slaan. Maar ze aten ook gewoon gras. Ijsberen zijn alleseters, als je ze een pot honing voorzet vinden ze dat waarschijnlijk ook heerlijk.

Respect. Dat dwingt een ontmoeting met een ijsbeer af. Veel respect. Je moet altijd alert zijn daar. Tijdens onze expeditie hadden we geweren bij ons, maar die hebben we nooit hoeven te gebruiken. We hebben ze alleen verdoofd voor onderzoek. Ik ben heel benieuwd hoe het straks gaat. Grote kans dat er op plekken waar we aan land willen een beer staat. Dan gaan we dus niet.”